

EVA

De tine să scriu poezie de vis
Îmi este prea greu în cuvânt de descris
Căci muze se-nvârt amețite pe-aproape
Și lasă plutind frunze moarte pe ape...

Și-n vag luminiș se ascunde fățiș
Lup sur și flămând în umbritul tufiș
Și-așteaptă amurg înspre pradă să scape
Când tu te întorci mușcătură de șarpe...

Și-i frig și-i rușine-n Edenul proscris
Când măr se desprinde și cade-n abis
Iar Eva sedusă-n inele și-n șoapte
Îl trage pe-Adam către sine prin moarte...

Și-i luat de la ei Paradisul promis
Și noaptea se lasă pe cugetu-aprins
Și-i plin de blesteme pământul și moaște
Speranțe și vise-ngropate de soarte...

De El ți se leagă ambiții, dorinți
Dar fi-va vândut pentru treizeci de-arginți
Călcâiul zdrobit se ridică-ntr-o parte
Iar șarpele lumii de-acuma-i pe moarte...

La nunta cea una fecioară-ntre sfinți
Sfârși-se-va drama iubirii fierbinți
De mere acrite și haine pătate
De-o vreme, de două și încă jumate...